

Præceptum

alliciunt ad nutritionē filioꝝ ex natura. Scdo qꝫ pꝛeceptū est vt vitā. prelantes in pentibꝫ huiꝫ tales etiā recipiāt lōgritudinē vite in sc̄ptis. Tercio qꝫ pꝛecepta dant d̄ eis ad q̄ in q̄busdā hō n̄ inclināf aut mo dicū. Sꝫ ad subuēdiū filijs pentes in/clināf multū r̄ ecōuerso modicū. iō necē fuit mādari. Sic vidē? etiā qꝫ trūcus p uider ramis. n̄ rami trūco. corpꝫ mēbris nō mēbra oia corpꝫ. sol radio nō radius soli. fons tuo nō tuus fonti. **P** Dubitat scdo vtz aliqꝫ pꝛecepto p̄tis possit pꝛelli ad m̄momiū p̄hēdū. Rñ. tbo. iij. scrip. di. xxix. art. vl. Cū in m̄momiū sic qdā seruitus pꝛetua. p̄t nō pōt cogere filiu ad m̄momiū p pꝛeceptum. cū sit libere p̄ditōis. h̄ pōt eū inducere ex rōabili cā r̄ tūc sicut se h̄z filiꝫ ad cāz illā. ita se h̄z filiꝫ ad pꝛeceptū p̄tis. vt si rō illa cogat d̄ necitate vel de honestate. r̄ pꝛeceptū filii cogat. alis nō. hxc tbo. **Q** Dubitat tertio vtz inuis pentibꝫ filiꝫ possit intrare religioē. Rñ. tbo. qdli. ix. q. v. ar. j. Distin guendū ē. qꝫ aut iste q̄ h̄z pꝛofitū intrādi religioneꝫ videt se in sc̄lo nō posse viuere sine pctō mortali vel n̄ defacili. Si timet sibi d̄ piculo pcti mortalis. cū magis re/ neaf saluti aīe sue. p̄uidere q̄ corpali ne cessitari pentū. nō tenet i sc̄lo remanere. Si at̄ videt se posse i sc̄lo p̄uersari absqꝫ pctō. Adhuc distinguēdū est. qꝫ aut sine eiꝫ obseqꝫ pentes nullo mō viuere p̄t. r̄ sic tenet eis seruire. r̄ alia opa p̄fectōis p̄remittere r̄ peccaret eos dimittes. Si nō sine eiꝫ obseqꝫ p̄t pentes auq̄lit vi uere. nō at̄ hōstice. nō p̄t hoc tenet opa p̄fectōis dimittere. Secꝫ at̄ ē in illo q̄ iā religionē intrauit. qꝫ cū iā mortuꝫ mūdo p̄pter p̄fessionē. solutꝫ ē a lege q̄ i mūda nis obsequijs p̄ntibꝫ tenebat. s̄m doctri nā apli Ro. vij. In ill aut̄ spūalibꝫ. pura ozōmibꝫ r̄ h̄mōi eis tenet seruire. Et hoc qd̄ dictū est de introitu religiois. pōt dici etiā de obseruāna h̄gitanis. r̄ d̄ alijs opi bus p̄fectōis. hxc tbo. **R** Dubitat qꝫto vtz ille cuius p̄t nō pōt sustentari

Quartum

filio nisi p̄trahendo accipiat dotem unde patre nutrire possit teneat. Sicut vt p̄ter sustinet. Rñ. tbo. eodē ar. Casus p̄positꝫ nō videt defacili possibilis. Cū ei p̄n/ gere pōt. quin q̄s pentes sustentare possit absqꝫ m̄momiū p̄tracu saltē manibus opando r̄ medicādo. Si tū hoc p̄tingeret esset idē iudiciū de h̄gitate seruāda i isto art. r̄ de alijs p̄fectōis opibꝫ. sic ē de in/ troitu religiois vt prius dictū ē. hxc tbo.

Capitulum. vij.

De honore se-

cundo patri vig spūali exbi/ bendo vidēda sunt tria. Primo videbit q̄ sitricte mādatū sit planis spūalibꝫ obe/ dire. Scdo in quibꝫ sine r̄ qualiter hono ranti. Tercio quor modis circa eos hoc pꝛeceptum non seruet. **A** Quartū ad primū norandū qꝫ pater spūalis ē q̄cūqꝫ p̄latus regens in spūalibꝫ aliq̄. quem doctrina euangelica generauit. vel h̄z nu trare p̄ferrim si eucharistie sacm̄ vel alia sibi ministrat spūalia. vt sunt papa. eps. plebanus r̄ vicē eozꝫ gētes. p̄fessores. p̄dicatores. abbatisse. p̄uorisse. Vñ apls j. Cor. iij. Ego p̄ euangeliū genui vos. de his intelligit illd̄ mādatū apli. Obe/ dite p̄positꝫ v̄tis r̄ subiacere eis. ipsi em̄ puigilāt q̄si rōnem p̄ aīabꝫ vestris reddi tun vt cū gaudio hoc faciāt nō gemētes. De his x̄ps ait Luc. x. Qui vos spernit me spernit. Et vt nō solū bonis sed enaz malis obedire debeat. docet Matxi. xxiij. x̄ps vbi sic d̄r. Ihesus locutus ē ad turbas r̄ ad discipulos suos dicēs. Sup carlxdrā Moysi sederūt scribe r̄ pharisei Dia ergo quecūqꝫ dixerit vobis seruate r̄ facite. s̄m nō opa eozꝫ nolite facere. di/ cū em̄ r̄ nō faciūt. Et ad id deseruit apre erēplū in vitasparz. vbi d̄r. qꝫ ad quēdā solitariū venit qdā p̄sbt cuiusdā basilice vt p̄secraret ei oblatōnem ad cōicandū. Quidā at̄ venit accusans sacerdotē apd̄ solitariū. Venit q̄ p̄sbt qdā vice volēs p̄secrare oblationem. i. celebrare missam